

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. w dniu 28 listopada 2019 roku wniosła pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 8418,79 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 listopada 2019 roku oraz kosztów procesu według norm przepisanych. Powódka dochodzi odszkodowania w kwocie (...),14 za szkodę z tytułu uszkodzenia kabla elektroenergetycznego należącego do powódki oraz skapitalizowanych odsetek w kwocie 1215,65 zł.

Dnia 27 grudnia 2019 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

W dniu 29 lipca 2020 roku wydano w sprawie nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 28 kwietnia 2017 roku doszło do uszkodzenia trzech kabli energetycznych 15 kV nr 704, 730,731 przy ul. (...) X 39 w S.. Kable stanowiły własność powódki, która o awarii dowiedziała się tego samego dnia.

W dniu 4 maja 2017 roku powódka przystąpiła do usunięcia awarii. Po odkopaniu wskazanego przez wóz pomiarowy miejsca awarii stwierdzono uszkodzenia mechaniczne: kabla SN nr 704: przerwane żyły robocze, kabla Nr 73- i 731 – uszkodzona izolacja żył roboczych. Ustalono, że do uszkodzeń doszło przewiertem podczas wykonywania przyłącza wodnego.

Brygada elektryków usuwających szkodę skontaktowała się z kierownikiem budowy - T. B.. Wskazał pozwaną A. K. jako wykonawcę przedmiotowego przewiertu.

Powódka dokonała naprawy uszkodzonych kabli energetycznych 15 kV nr 704, 730,731 przy ul. (...) X 39 w S..

W dniu 31 maja 2017 roku została sporządzona notatka służbowa z udziałem przedstawiciela powódki i T. B., określonego w tej notatce jako „pełnomocnik”. Wskazano pozwaną jako sprawcę uszkodzenia kabli oraz że koszty naprawy pokryje Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W..

Dowód:

- notatka służbowa k. 67,
- zlecenie Nr 04/05/2017 k. 68,
- tygodniowa karta eksploatacyjna k. 69-70,
- kalkulacja k. 71 ,
- dokumentacja fotograficzna k. 78-77,
- mapa kartograficzna k. 77.

Pismem z dnia 1 czerwca 2017 roku powódka zwróciła się do Towarzystwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. o likwidację szkody i wypłatę odszkodowania z polisy pozwanej, powołując się na sporządzoną kalkulację naprawy w kwocie 7233,97 zł. Zakład ubezpieczeń pismem z 13 czerwca 2017 r. potwierdził powódce przyjęcie zgłoszenia roszczeń powódki i zwrócił się do niej o przesłanie dodatkowych dokumentów, wskazując, że wystąpił do ubezpieczonego

o dostarczenie stosownych informacji i dokumentów. W dniu 26 lipca 2017 r. wpłynęło do powódki pismo ubezpieczyciela, że ubezpieczony nie przedłożył wymienionych dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku powódki. Wobec powyższego zakład ubezpieczeń zamknął postępowanie likwidacyjne bez wypłaty odszkodowania.

Dowód:

- pismo z dnia 1 czerwca 2017 roku k. 72,
- pismo z dnia 13 czerwca 2017 roku k. 73,
- pismo z dnia 23 czerwca 2017 roku k. 74,
- pismo z dnia 26 lipca 2017 roku k. 75,
- pismo z dnia 18 sierpnia 2017 roku k. 76.

W dniu 1 czerwca 2017 roku powódka wystawiła wobec pozwanej notę obciążeniową Nr (...) na kwotę 7.203,14 zł tytułem „naprawy mechanicznie uszkodzonych kabli energetycznych 15kV nr 704, 730, 731 przy ul. (...) X 39 dnia 4 maja 2017 roku”. Termin płatności noty upływał w dniu 30 czerwca 2017 roku.

Dowód:

- nota obciążeniowa k. 27.

Pismem z dnia 28 czerwca 2019 roku, doręczonym pozwanej w dniu 4 lipca 2019 r., powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 7.203,14 zł w terminie do dnia 15 lipca 2019 roku na wskazany numer rachunku bankowego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 28 czerwca 2019 roku k. 26, k. 82,
- potwierdzenie odbioru k. 83-84.

W odpowiedzi na ww. wezwanie do zapłaty dnia 23 lipca 2019 roku pozwana drogą e-mail zgłosiła reklamację, wskazując, iż nie wie czego ono dotyczy, zakwestionowała dokonanie uszkodzeń, za które musiałaby płacić powódce. Wskazała, iż posiada ubezpieczenie firmowe na wszelkie uszkodzenia.

W odpowiedzi pracownik powódki wskazał, że brak zaspokojenia roszczenia wynika z braku współpracy ubezpieczonego z ubezpieczycielem.

Dowód:

- korespondencja e-mail z dnia 25 lipca 2019 roku k. 39-40.

W wiadomości e-mail z dnia 22 sierpnia 2019 roku pozwana wskazała, iż gdyby otrzymała od ubezpieczyciela dokument, to by na niego odpowiedziała. Podała, że nie uznaje należności z wystawionego przez powódkę dokumentu księgowego i skierowała powódkę do swojego ubezpieczyciela.

Dowód:

- korespondencja e-mail z dnia 22 sierpnia 2019 roku k. 38.

Koszt naprawy kabli energetycznych 15 kV nr 704, 730, 731 przy ul. (...) X 39 w S. z zastosowaniem średnich wartości robocizny, narzutów (bez zysku i podatku VAT) dla województwa (...) w II kwartale 2017 roku wynosił 7 755,61 zł.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego Z. R. k. 112-127,
- ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego Z. R. k. 157 v -158.

Stan faktyczny w spornym zakresie sąd ustalił na podstawie przywołanych wyżej dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, częściowo wyciągając odmienne wnioski. W ocenie Sądu złożone przez powódkę dokumenty, w szczególności notatka służbowa z 31 maja 2017 r. (k. 67), czy korespondencja powódki z ubezpieczycielem (k. 72, 73, 75) nie pozwalają na przypisanie pozwanej odpowiedzialności za stwierdzone uszkodzenia kabli. Mają one bowiem charakter dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.), a więc, że osoby pod nimi podpisane złożyły oświadczenia takiej a nie innej treści. Powódka w szczególności nie naprowadziła dowodu z zeznań świadków, które potwierdziłyby, że to akurat pozwana wykonywała przyłącze wodne i dokonała uszkodzeń podczas przewiertu. W szczególności nie zawnioskowała dowodu z zeznań T. B., który w notatce wskazał pozwaną jako sprawcę uszkodzeń.

Sąd bazował również na dowodzie z pisemnej opinii biegłego sądowego. Biegły Z. R. jest stałym, długoletnim biegłym sądowym. Nie ma podstaw do podważania jego kwalifikacji, wyjaśnień i metodyki opartych na wiedzy i doświadczeniu. Sąd ocenił opinię jako rzetelną i logiczną, nie sugerując się przy tym kategorycznymi stwierdzeniami biegłego w zakresie zawinienia pozwanej, a tym samym oceny zasadności roszczenia powódki na podstawie zaoferowanego przez powódkę materiału dowodowego. Biegły wytłumaczył, że ustalony koszt naprawy jest nieznacznie wyższy od kosztu naprawy wynikającego z noty powódki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezadane.

Powódka dochodziła od pozwanej odszkodowania, wskazując, że pozwana na skutek ruchu należącego do niej pojazdu stanowiącego część przedsiębiorstwa pozwanej dokonała uszkodzenia trzech kabli elektroenergetycznych 15 kV nr 704, 730, 731 przy ul. (...) X 39 w S., należących do powódki. Powódka naprawiła szkodę i wystawiła dokument finansowy na kwotę 7203,14 zł. Do wartości przedmiotu sporu powódka doliczyła skapitalizowane odsetki.

Podstawą roszczenia powódki był zatem art. 435 k.c. Zgodnie z nim prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Pozwana zakwestionowała roszczenie co do zasady i co do wysokości. Podniosła także zarzut przedawnienia roszczenia, a nadto wskazała, iż posiada ubezpieczenie firmowe na wypadek wszelkich uszkodzeń.

W pierwszej kolejności odnosząc się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia, wskazać należy, iż okazał się on niezasadny. Dwuletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 554 k.c. dotyczy roszczeń z umów sprzedaży. Zgodzić się należy z powódką, że odnośnie do roszczeń deliktowych znajdzie zastosowanie art. 442¹ § 1 k.c. Zgodnie z nim roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. W niniejszej sprawie powódka dowiedziała się o szkodzie w dniu awarii, tj. 28 kwietnia 2017 roku. Powódka wezwała pozwaną do zapłaty pismem doręczonym dnia 4 lipca 2019 roku (zpo korespondencji k. 83v). Powódka wytoczyła powództwo w dniu 28 listopada 2019 roku, przerywając bieg terminu przedawnienia (art. 123 k.c.). Zatem jej roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Przesłanki odpowiedzialności na podstawie art. 435 k.c., co do których ciężar dowodu, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. obciąża poszkodowanego, są następujące: ruch przedsiębiorstwa, szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy ruchem a szkodą. Poszkodowany nie musi natomiast wykazywać konkretnej przyczyny powodującej szkodę. Odpowiedzialność z art. 435 k.c. powstaje bez względu na winę (w znaczeniu subiektywnym) prowadzącego przedsiębiorstwo, jak również bez względu na to, czy szkoda nastąpiła w warunkach zachowania bezprawnego (wyrok Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2008 roku (II CSK 367/08)). Ryzyko związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa lub zakładu, o jakim mowa w art. 435 §1 i 2 k.c., sprowadza się do konieczności naprawienia szkód, których powstanie było nie tylko niezawinione, ale nawet kiedy zachowanie prowadzącego nie było bezprawne. Odpowiedzialność na zasadzie ryzyka oparta jest zatem na założeniu, że samo funkcjonowanie zakładu wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody stwarza niebezpieczeństwo wyrządzenia szkody, niezależnie od działania lub zaniechania podmiotu prowadzącego taki zakład.

W tym miejscu zauważyć należy, że w świetle dyspozycji art. 435 §1 k.c. in fine, wyodrębnia się tzw. okoliczności egzoneracyjne, których zaistnienie uwalnia zobowiązanego od odpowiedzialności. Skuteczna obrona wykonawcy odpowiadającego na podstawie art. 435 k.c. wymaga uwzględnienia użytego we wskazanym przepisie sformułowania „wyłącznie” w odniesieniu do przyczyny powstania szkody. Obrona wykonawcy odpowiadającego na podstawie art. 435 k.c. może zostać uznana za skuteczną, gdy szkoda nastąpiła wskutek działania siły wyższej (taka sytuacja niewątpliwie nie miała miejsca), bądź też na skutek wyłącznej winy poszkodowanego bądź osoby trzeciej. Od odpowiedzialności wykonawcy robót budowlanych przewidzianej w art. 435 §1 k.c. nie zwalnia bowiem wykazanie, że roboty te zostały wykonane zgodnie z dokumentacją projektową (tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 listopada 2007 roku, V CSK 282/07).

Poczynione w sprawie niniejszej ustalenia faktyczne nie dają jednak podstawy do przyjęcia, iż to jednak pozwana była sprawcą uszkodzenia kabli energetycznych, a w szczególności iż nastąpiło to w związku z ruchem przedsiębiorstwa pozwanej wprawianym w ruch za pomocą sił przyrody (czy konkretnie ruchu urządzenia czy pojazdu wchodzącego w skład przedsiębiorstwa pozwanej). Wskazać należy, iż powódka w żadnym stopniu nie wykazała (art. 6 k.c.), aby to konkretnie działania pozwanej wyrządziły jej szkodę. Powódka wprawdzie podnosiła, że podejmowała próby kontaktu z pozwaną. Niemniej jednak treść notatki służbowej, w której T. B. wskazał pozwaną jako osobę odpowiedzialną za wyrządzoną szkodę, ma walor dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.). Nie stanowi dowodu sprawstwa pozwanej, a pozwana konsekwentnie zaprzeczyła powyższej okoliczności i wskazywała, iż wymieniony nie jest przedstawicielem pozwanej. Powódka nie zawnioskowała również w toku procesu o przeprowadzenie dowodu z zeznań T. B. w charakterze świadka. Wskazać należy, iż z pozostałego materiału dowodowego nie wynika, iż pozwana otrzymywała w toku postępowania likwidacyjnego pisma od swojego ubezpieczyciela, tj. Towarzystwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.. Nie ma żadnego potwierdzenia doręczenia pozwanej ww. pism ubezpieczyciela. Nadto, w korespondencji e-mail z powódką pozwana wskazywała, iż posiada ubezpieczenie firmowe i gdyby otrzymała jakikolwiek dokument z zakładu ubezpieczeń, to by na niego odpowiedziała. Dlatego dokumenty prywatne zaoferowane przez powódkę nie mogły stanowić podstawy do przypisania sprawstwa, a w konsekwencji odpowiedzialności pozwanej na zasadzie art. 435 k.c.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu powódka nie wykazała kluczowego faktu, z którego wywodzi dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c.), a zatem sprawstwa pozwanej. Brak było ku temu przesłanek, aby zweryfikować te dane. W takich okolicznościach opinia biegłego sądowego Z. R., która potwierdziła wysokość szkody powódki, nie miała już dalszego znaczenia w sprawie, skoro powództwo okazało się nieudowodnione co do zasady.

Mając na uwadze powyższe, powództwo podlegało w całości oddaleniu, o czym orzeczono jak w sentencji. Dla porządku wskazać należy, że zawodowy pełnomocnik pozwanej będący radcą prawnym zgłosił swój udział po zamknięciu rozprawy, a przed ogłoszeniem wyroku. Dlatego choć powódka przegrała sprawę w całości, a wygrała ją pozwana, to pozwana nie poniosła w przedmiotowej sprawie żadnych kosztów i w związku z powyższym nie orzeczono o kosztach procesu pozwanej.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)(...)(...)

3. (...)(...)(...)